

ב"ה

פרשת בהר - בחוקותי

וקראתם דרור לכל יושביה
ויקרא כה, י.

'גם צפור מצאה בית'

בפירוש רש"י על הפסוק^[1] "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה", "אמר רבי יהודה מהו לשון דרור, כמדדייר ביה דיירא וכו', שדר בכל מקום שהוא רוצה ואינו ברשות אחרים", "...אין כוונת רש"י לפרש תיבת "דרור" כשלעצמה (שהרי זו תיבה שפירושה מובן בפשטות), כי אם לבאר את השייכות של "דרור" לפסוק זה שתוכנו על דבר שחרור העבדים:

דלכאורה, ענין העבדות אינו קשור בהכרח עם קביעת דירה במקום פלוני דוקא, שכן, כל מה שאכפת לאדון אינו אלא שהעבד יעבוד עבודתו, ולמאי נפקא מינא לאדון היכן מקום דירתו של העבד?!

ולכן צריך רש"י לחדש ולפרש שגם כאן שייך הענין ד"דרור" – כדברי רבי יהודה "מהו לשון דרור, כמדדייר ביה דיירא וכו', שדר בכל מקום שהוא רוצה ואינו ברשות אחרים".

ויהי רצון שבקרוב ממש יקוים הענין ד"וקראתם דרור בארץ לכל יושביה" – חירות בשלימותה, בגאולה האמיתית והשלימה.

ובהדגשה – שכל זמן שבני ישראל נמצאים עדיין בגלות, אינם בדירתם, כי אם, במעמד ומצב ד"בנים שגלו מעל שולחן אביהם"^[2], ומכיון שכן, צועקים בני ישראל: "עד מתי"...

וכפי שמקונן המשורר – "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה"^[3]:

רחמיו של הקב"ה על בריותיו – "ורחמיו על כל מעשיו"^[4] – הם במידה כזו ש"גם צפור מצאה בית", כלומר שאפילו בנוגע לציפור, בריה קטנה שבעולם, משגיח הקב"ה, עצמות ומהות, בהשגחתו הפרטית^[5], שתמצא בית.

היא צריכה אמנם לחפש, אבל לאחרי שחפשה – אכן מצאה, ומה מצאה – "בית", לא רק דירת עראי, אלא גם דירת קבע, "ודרור קן לה" – גם צפור דרור, שדרכה לעוף ממקום למקום מבלי שתוכל להישאר במקום אחד, ובמילא, לא שייך שיהיה לה בית, דירת קבע – יש לה על כל פנים "קן", היינו שגם בהיותה במקום מסויים באופן של עראי, יש לה מקום דירה, ובאופן ד"קן לה", היינו שזוהי דירה המיוחדת ושייכת לה;

ולעומת זאת, בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה – אין לו לא "בית" ולא "קן", לא דירת קבע ואפילו לא דירת עראי, אלא נע ונד ומיטלטל בגלות. בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו, עד לחושך כפול ומכופל דמצב הגלות!

ומכיון שכן, נשאלת השאלה והצעקה: "עד מתי!?!... מהו א שיעור שבנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה יטלטל בגלות!?! וכאמור "גם ציפור מצאה בית ודרור קן לה", ואילו בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה..

והתשובה היחידה לשאלה זו היא — "מצאתי דוד עבדי"^[6] באופן של מציאה, הקשורה אמנם עם היסח הדעת (כדברי הגמרא^[7] "שלושה באין בהיסח הדעת .. משיח מציאה כו"), אבל, חס-ושלום לומר שהקב"ה מסיח דעתו מדוד עבדו אפילו "לרגע קטן" בלבד, ואדרבה — "בכל^[8] צרתם לו צר"...

ואז נעשה גם הענין ד"צפור מצאה בית" — "צפור הוא כנסת ישראל", ש"מצאה בית" — בית המקדש "בבנינו"^[9] במהרה בימינו ממש- באופן ד"אחישנה"^[10], "ארו עם ענני שמיא"^[11], אבל, מובן וגם פשוט שבני ישראל אינם יכולים להשאר לרחף בעננים... כי אם, לבוא ל"בית", דירת קבע, אלא, **שהדרך** שעל ידה באים

לבית בתכלית המהירות היא — "עם ענני שמיא", אשר, עננים אלה נעשים בבחינת "קן" ("דרור קן לה"), דירת עראי, לפי שעה, ותיכף מיד זוכים לבוא ל"בית" - בית קבוע ונצחי, "מקדש העתיד . . . בנוי ומשוכלל הוא יגלה ויבוא משמים, שנאמר^[12] מקדש אדני-י כוננו ידיך"^[13], בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, תיכף ומיד ממש.

קטע משיחת ש"פ תשא, פ' פרה, רשימת השומעים בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשמ"ז ח"ב ע' 685

-
- [1] ויקרא כה, י.
[2] ברכות ג, סע"א.
[3] תהלים פד, ד.
[4] שם קמה. ט.
[5] ראה יהל אור ע' קלב. ועוד.
[6] תהלים קפט, כא. וראה ב"ר פכ"ט, ג.
[7] סנהדרין צו, א. וראה אגה"ק ס"ד.
[8] ישעי' סג, ט. וראה תענית טז, א. מכילתא ס"פ בשלח. זח"א קכ, ב. ועוד.
[9] פרש"י עה"פ.
[10] ישעי' ס. כב. וראה סנהדרין צח, א.
[11] דניאל ו, יג. וראה סנהדרין שם.
[12] בשלח טו, יז.
[13] פרש"י ותוס' — סוכה מא. סע"א. ועוד.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה